

การรักษาโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาอาการของโรค ป้องกันอาการกำเริบและคงไว้ซึ่งสมรรถนะของปอด หากมีการวางแผนจำหน่ายที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้ผู้ป่วยมีจำนวนวันนอนโรงพยาบาลลดลง ลดอัตราการกลับเข้ารับการรักษซ้ำและส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตที่ดีของผู้ป่วยได้ การศึกษาเชิงปฏิบัติการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง โดยใช้กรอบแนวคิดการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้ของสมาคมพยาบาลอนาโรรีโอ (RNAO, 2002) เป็นแนวทางในการศึกษา กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยทีมผู้ดูแลที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลแม่ลาวและศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดเชียงราย จำนวนทั้งสิ้น 24 คนและผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง จำนวน 30 คนที่มารับการรักษาในระหว่างเดือนธันวาคม 2550 ถึง กุมภาพันธ์ 2551 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ที่พัฒนาโดยจริพันธุ์ เพชรหาญ (2549) 2) แบบบันทึกการกลับเข้ารับการรักษซ้ำ 3) แบบสัมภาษณ์ความพึงพอใจของผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่าย และ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของทีมผู้ดูแลต่อการใช้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่า

1. ภายหลังการใช้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังพบว่า อัตราการกลับเข้ารับการรักษซ้ำภายใน 28 วันลดลงจากร้อยละ 7.30 เป็นร้อยละ 6.70
2. กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการได้รับการดูแลตามแนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ในระยะกำเริบ ระยะสงบ และระยะจำหน่ายอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 90.00 ร้อยละ 86.70 และร้อยละ 86.70 ตามลำดับ
3. กลุ่มประชากรที่เป็นทีมผู้ดูแลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการใช้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรัง ในระยะกำเริบ ระยะสงบ และระยะจำหน่ายอยู่ในระดับมาก ร้อยละ 70.00 ร้อยละ 85.70 และร้อยละ 81.25 ตามลำดับ

ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่มีพื้นฐานบนหลักฐานเชิงประจักษ์ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังได้ นอกจากนี้หน่วยงานยังได้แนวปฏิบัติการวางแผนจำหน่ายสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังที่เหมาะสมไปใช้ในหน่วยงาน อันจะเป็นกลยุทธ์ทางการพยาบาลหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้การพยาบาลสำหรับผู้ป่วยโรคปอดอุดกั้นเรื้อรังมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

The treatment of chronic obstructive pulmonary disease is aimed to relieve dyspnea, prevent exacerbation, and maintain lung function. The effective discharge planning will result in decrease length of stay, readmission rate, and increase patients' quality of life. The purpose of this operational study was to evaluate the effectiveness of discharge planning guidelines implementation for chronic obstructive pulmonary disease patients based on the model of the Registered Nurses Association of Ontario (RNAO, 2002) as a framework for this study. The subjects included 24 health care team members, practicing at Mae Lao hospital and the primary care unit Chiang Rai province; 30 chronic obstructive pulmonary disease patients who visited the clinic at Mae Lao Hospital, Chiang Rai province during December 2007 to February 2008. The research instruments included: 1) the Discharge Planning Guidelines for Chronic Obstructive Pulmonary Disease Patients developed by Phethan (2006), 2) Readmission Record Form, 3) Patient's Satisfaction to Receive Care According to Discharge Planning Guidelines Questionnaire, and 4) Health Care Team's Satisfaction for Using Discharge Planning Guidelines Questionnaire. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results of this study revealed that:

1. Upon completion of discharge planning guidelines implementation, the readmission rate within 28 days had decreased from 7.30% to 6.70%.
2. Most of the patients rated a high level of satisfaction on receiving care according to the discharge planning guidelines for chronic obstructive pulmonary disease patients in the exacerbation, the stable and the discharge phases (90.00%, 86.70%, and 86.70%, respectively).
3. Most of the health care team rated a high level of satisfaction on following the discharge planning guidelines for chronic obstructive pulmonary disease patients in the exacerbation, the stable and the discharge phases (70.00%, 85.70%, and 81.25%, respectively).

The findings of this study demonstrate that implementing discharge planning guidelines for chronic obstructive pulmonary disease patients based on evidence-based practice could increase effectiveness of care for chronic obstructive pulmonary disease patients. Additionally, the setting would gain proper discharge planning guidelines in caring for chronic obstructive pulmonary disease patients for practice. These discharge planning guidelines may be one of the nursing strategies to improve the quality of nursing care among patients with chronic obstructive pulmonary disease.